

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

6. An Abbates, & alij Prælati inferiores habentes jurisdictionem Ordinariam etiam nullus Dioecesis, gaudeant facultate absolvendi, & dispensandi ex Concilio Tridentino sess. 24. c. 6. Et an Capitulum, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76359)

300 Tract. III. De Potestate Episcoporum,

Episcopi, quod videtur significare illud verbum, Episcopis inferioribus.

§. An verò Eminentiſſimi Cardinales in Eccleſiis titularum ſuorum, comprehendantur in hoc Decreto ſub nomine Episcopi, negat Bonacina de Cenſur. diſp. 7. quaest. 5. punct. 1. num. 7. ſed vide me ipſum in 5. parte tract. 2. Reſol. 59.

Quæ nunc inuenitur in tom. 9. tr. 7. Ref. 37. & in alio §. ex Ref. eius annot.

RESOL. VI.

An Abbates, & alij Prælati inferiores habentes iuriſdictionem ordinariam, etiam nullius Diœceſis, gaudeant facultate abſoluendi, & diſpenſandi ex Concilio Tridentini ſell. 24. c. 6.

Et an Capitulum Sede vacante habeat facultatem diſpenſandi, & abſoluendi conſeſſam Episcopo?

Et docetur ſupradictam facultatem competere etiam Superioribus Regularibus circa ſuos ſubditos. Ex p. 4. tr. 4. & Miſc. Ref. 2. 11.

Sup. hoc lege doctrinâ præcedentis Ref.

§. 1. Negatiue reſpondet Gratianus in diſcept. forenſ. cap. 441. num. 2. Toletus lib. 1. cap. 83. num. 5. Aragon. in 2. 2. quaest. 88. art. 12. Suarez in 3. part. tom. 4. diſp. 30. ſell. 2. num. 6. & tom. 5. diſp. 41. ſell. 2. num. 7. Ledefina in ſumma tom. 2. tract. 1. c. 6. poſt conſul. 2. diſc. 1. & alij.

2. Sed affirmatiuam ſententiam docet Henriquez lib. 6. cap. 16. num. 1. Flores de Mena var. reſol. lib. 3. quaest. 24. num. 18. Auila de cenſ. part. 7. diſp. 10. dub. 10. Sanch. in ſum. tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 5. Duardus in Bulla Cœna lib. 3. §. 2. quaest. 8. num. 55. Moneta de commut. vltim. volunt. cap. 5. num. 455. Sigifmundus à Bononia tract. de elect. dub. 51. num. 8. & alij aſſerentes, facultatem, quam habent Episcopi abſoluendi à cenſuris, & diſpenſandi ſuper irregularitate occulta, &c. ex vigore Concilij Tridentini competere etiam alijs Prælatibus habentibus iuriſdictionem quaſi Episcopalem; vnde puto vtramque ſententiam probabilem eſſe.

Sup. primo huius §. infra in tr. 5. Ref. 19 & 20.

3. Notandum eſt etiam hîc obiter contra Bonacina de cenſ. diſp. 7. quaest. 5. punct. 1. num. 6. & Altherium de cenſ. tom. 2. diſp. 8. de ſuſpenſ. cap. 3. ver. ex eodem, Capitulum Sede vacante habere facultatem diſpenſandi, & abſoluendi conſeſſam Episcopo in dicto loco Concilij Tridentini. Ita Sanchez de matrim. lib. 8. diſp. 2. num. 10. Garſias de benef. part. 7. cap. 11. num. 21. Beja part. 4. cap. caſ. 37. Sayrus in clauſ. Regia lib. 2. cap. 11. num. 84 & alij. Sicut etiam contra Amendarium in addit. ad recopil. leg. Nauarr. lib. 1. tit. 18. leg. 7. de irregularitate, num. 50. Garſiam dicto cap. 11. num. 13. & 20. Ledefinam vbi ſupra, poſt conſul. 20. diſc. 3. Suarez, & alios, dicendum eſt ſupradictam facultatem competere etiam Superioribus Regularibus circa ſuos ſubditos. Ita Henriquez loco citato, §. 8. & lib. 7. cap. 25. ſell. 2. Rodriguez tom. 1. quaest. 61. art. 9. Molina tractat. 3. diſp. 61. num. 4. & 5. Sanchez vbi ſupra, numer. 7. Vecchius in praxi Nouitiorum diſp. 9. à n. 4. & alij.

Sup. hoc magis late in tom. 7. tr. 1. Ref. 291.

RESOL. VII.

An Episcopus ex licentia Superiorum poſſit vi facultate huius Decreti cum Regularibus exemptis?

Et quid dicendum eſt, ſi facultas abſoluendi, aut diſpenſandi, que non eſt in immediato Religionis Prælati, eſſet in Provinciali, aut alio Superiore Religionis, an tunc Episcopus abſoluere non poſſet de conſenſu Superioris immediati, niſi accederet etiam conſenſus Provincialis aut Superioris?

Et ſi Prælati Religionis abſolutione, aut diſpenſatione indigeat, an poſſit Episcopo ſe ſubiicere, ſi cui poteſt ſuos ſubditos? Ex part. 7. tr. 2. Ref. 6.

§. 1. Negatiue reſpondet Roſella, verb. Abſolutio 3. num. ult. Angelus, verſ. Excommunicatio 5. caſ. 1. num. 40. & verſ. Exemptio, num. 9. & Tabiena eodem verſ. quaest. 6. num. 7. & Armilla num. 9. Rodriguez, in 99. Regular. tomo 2. quaest. 63. art. 10. & tomo 1. quaest. 36. artic. 5. Ledefina, in Summa tomo 2. tract. 1. cap. 6. poſt. 20. conſ. diſc. 3. & alij penes ipſos. Probatur hæc opinio, quia in exemptione non ſolius exempti fauor eſt, ſed etiam Superioris, id eſt, Pontificis exemptis, per quam exemptos ſibi immediate ſubiicit; quare ſua intereſt conſeruare hanc immediatam ſubiunctionem. Ergo in hoc euentu non habet locum regula textus in cap. ad Apoſtolicam & Regularibus, & l. In conſcribendo, C. de Episc. & Cler. vt valeat quis renunciare fauori pro ſe introducto: illa enim habet locum, quando pro ſe ſolo eſt introductus fauor. Et confirmatur, quia hoc exemptionis beneficium non eſt perſonale, ſed totius religionis. Non ergo priuati Prælati conſenſus ſufficit ad cedendum illi, & ſubiicendum Religioſum Episcopo. Quippe hac ratione decernitur, cap. ſi diligenti, de for. compet. non poſſe Clericum conſentire in Iudicem laicum: ibi: Cum non ſit beneficium hoc perſonale, cui renunciare valeat, ſed potius toti Collegio Eccleſiaſtico publicè ſit indulgum, cui priuatorum patetio derogare non poteſt. Deinde Episcopus per hoc Decretum nequit abſolutionis, aut diſpenſationis beneficio vti, niſi in ſubditos. Sed Prælati religionis nequit Religioſum exemptum per Pontificem ſubiicere Episcopo. Ergo. Et hæc ſententia eſt ſatis probabilis.

2. Sed contrariam non minùs probabilem eſſe exiſtimo. Et ratio eſt quia exemptio Religioſorum eſt potiffimum inducta in fauorem Religionis, vt eius Religioſi quietius Deo famulentur, & ne paſſim ab Ordinarijs perturbentur, vnde in iis, quæ quietem, & fauorem Religionis concernunt, non debent eſſe peioris conditionis, quam alij de eadem Diocèſi non exempti: Nec rationi conſonat, vt exemptionis priuilegium in hoc caſu contra eius finem operetur, impediens hanc ſubiunctionem. Atque idè in his ita fauorabilibus cenſetur per epicheiam tota Religio conſentire. Et confirmatur ex cap. Lumineſo 18. quaest. 2. vbi habetur Episcopum de conſenſu Abbatis poſſe exercere iuriſdictionem in Monafterio exempto. Tandem, quia Corduba in priuilegijs Mendicantium compendij, in ſuis additijs, verbo Abſolutio ordinaria quò ad fratres, §. 1. reſtatut diuerſa eſſe Pontificum priuilegia concedentia hanc ſubiunctionem Episcopo de Superioris licentia faciendam, vt ab ipſo impetretur abſolutio. Quare quidquid ſit de iure, ſaltem Religioſi fruenteſ priuilegijs Mendicantium, poſſent virtute eorum priuilegijs licentia. Et idè tenet hanc ſententiam Auila, de Cenſ. parte 2. cap. 7. diſp. 1. dub. 6. Henriquez lib. 10. de Sacram. Ordinis, num. 2. & in Gloſſa litera H. Suarez de Pœnitentia, diſp. 30. ſell. 2. numer. 3. & de Cenſ. diſp. 41. ſell. 2. num. 12. Molina de iuſtit. tom. 4. diſp. 61. num. 4. Trullench. in Decal. tomo 1. lib. 1. cap. 3. dub. 4. num. 6. & alij penes ipſos. Quæ quidem omnia extenduntur, vt idem liceat aliquando ex tarta Religionis licentia, vt ſi Prælati ſit impediens, quia eſt excommunicatus denuntiatuſ, aut obiit, aut longè abeſt, nec eſt alius eius vices gerens. Immo & quandoque ſufficit præſente Prælati, nec impedito, vt quando ille iniuſte denegaret licentiam petitam Religioſo

Sup. hoc prælati non tom. 9. Ref. 37. & in alio §. ex Ref. eius annot. Sup. hoc lege doctrinâ præcedentis Ref. Sup. primo huius §. infra in tr. 5. Ref. 19 & 20. Sup. hoc magis late in tom. 7. tr. 1. Ref. 291. Religioſo